દેવી શકુન્તલા

નાટકનાં ગાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

સુખી પરસુમલ ટીકમદાસ
પ્રેસીડન્ટ શ્રી શાણાઇ સંગીત સભા કરાચી

રચનાર

જિયામલ મુલચંદ ભગત, કરાચી

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૬ સંવત ૧૯૭૨

વિનેસ્કુ પ્રેસમાં ઠ. વા. ઠાકરે છાપ્યું—કરાંચી.

કીમત ૦—૨—૦

નાટકના પાત્રો

પુરુષો

દુષ્યંત—હસ્તિનાપુરનો રાજા

સર્વદમન—દુષ્યંતનો પુત્ર

સારંગરવ—કણ્વનો મુખ્ય શિષ્ય.

દુર્જય—રાક્ષસ

નવલરાય—મથુરાનો એક શેઠ

નોતનદાસ—હસ્તિનાપુરનો એક શેઠ

પ્રેમચંદ—એક વિદ્યાર્થી

ચંચળદાસ—એક સદ્ગૃહસ્થ.

સ્ત્રીઓ

શકુંતલા—કણ્વ ઋષિની પાલક પુત્રી

મેનકા—શકુંતલાની માતા

ગૌતમી—કણ્વ ઋષિની બહેન

અનસુયા તથા પ્રિયંવદા કણ્વના શિષ્યની પુત્રીઓ તથા શકુંતલાની સખીઓ

નવી—નવલરાયની સ્ત્રી

સભાગી—નોતનદાસની પુત્રી

શકુન્તલા નાટકનો ટુંક સાર.

સુત્રધાર નટીયું મંગલા ચરણ અને વસ્તુ સુચન

અંક પહેલો

પ્રવેશ ૧ લો—મૃગયા કરતો રાજા દુષ્યંત, કણ્વ ઋષિના શિષ્યો ના આગ્રહથી આતિથ્ય સ્વીકારે છે.

પ્રવેશ ૨ જો—શકુન્તલા તથા તેની સખીયો પરસ્પર હાષ્ય વિનોદ દુષ્યંતનુ આવવું તથા પ્રેમ બંધન.

પ્રવેશ ૩ જો—નવલ તથા નવીની ઘર તકરાર અને નવીનું રિસાઇ પીયેર ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૪ થો—કંટાળેલા વિદુષકનું ઘેર જવું અને રૂષિઓના આગ્રહથી રાજાનું ત્યાં રોકાઇ જવું.

પ્રવેશ ૫ મો—વિરહાગ્નિમાં સપડાયેલી શકુંન્તલા રાજાને પત્ર લખે છે તેટલામાં રાજાનું ત્યાં આવવું અને ગાંધર્વ વિવાહ.

પ્રવેશ ૬ ઠો—નવલરાયનો બીજી સ્ત્રી કરવાનો વિચાર અને પ્રેમચંદને શેઠ મોતનદાસ પર પત્ર આપી તેને વિદાય કરવું.

પ્રવેશ ૭ મો—યોગ્ય સત્કાર ન મળવાથી દુરવાસાએ શકુન્તલાને શ્રાપ આપવું. ટેબલો.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—કણ્વઋષિ, સગર્ભા શકુન્તલાને પતિઘેર વિદાય કરવું.

પ્રવેશ ૨ જો—પત્ર લઇ પ્રેમચંદનું આવવું અને નોતનદાસને ઉંધુંચતું સમજાવવું સભાગી તથા પ્રેમચંદનું દ્રષ્ટિ મિલન.

પ્રવેશ ૩ જો—દરબારમાં શકુન્તલાનું આવવું રાજાએ તેને ન ઓળખવું અને જ્યાં સુધી પ્રસવ થાય ત્યાં સુધી શકુન્તલાને રાજગુરૂને ઘેર રહેવાનો ઠરાવ.

પ્રવેશ ૪ થો—નિરાશ થયેલી નવી. સભાગી તથા પ્રેમચંદનું સગપણ કરી દેવાની ગોઠવણ.

પ્રવેશ ૫ મો—સ્વર્ગ લોકમાંથી મેનકાનું આવવું અને શકુન્તલાને ઉઠાવી લઇ જવું.

પ્રવેશ ૬ ઠો—રાજાના સિક્કાવાળી વીંટી એક માછીમારના હાથમાં જોઇ સિપાઇઓનું તેને પકડવું તથા રાજા પાસે લઇ જવું.

પ્રવેશ ૭ મો—વીંટી જોવાથી રાજાને શકુન્તલા સાંભરી આવે છે. ઇંદ્રના સારથી માતલીનું ત્યાં આવવું અને દુર્જય નામના રાક્ષસનો વધ કરવા વિનંતી કરવી અને લડાઇની તઇયારી.

પ્રવેશ ૮ મો—નોતનદાસ તથા પ્રેમચંદનો કટોરા બાબત તકરાર પ્રેમચંદનું રીસાઇ ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ ૯ મો—દુરજય સાથે દુષ્યન્તની ભયંકર લડાઇ અને દુર્જયનો વધ

અંક ત્રીજો

પ્રવેશ ૧ લો—ઇંદ્રનો દરબાર રાજા દુષ્યન્તનો સત્કાર અને વરદાન

પ્રવેશ ૨ જો—પતિ વિરહથી ઘેલી થયેલી શકુન્તલાને સાનુમતીનું આશ્વાસન આપવું

પ્રવેશ ૩ જો—પ્રેમચંદ તથા સભાગી નવલરાયને હાથ પર ચાંદ દેખાડવાની યુક્તિ અને નવી સાથે ભજન સમાજમાં લગ્ન કરાવી આપવાની ગોઠવણ

પ્રવેશ ૪ થો—સિંહ બચ્ચા સાથે સર્વદમનનું રમવું ત્યાં દુષ્યંતનું આવવું તથા પુત્ર મેળાપ.

પ્રવેશ ૫ મો—ભજન સમાજમાં નવલ—નવી પ્રેમચંદ સભાગીના લગ્ન.

પ્રવેશ ૬ ઠો—સ્વર્ગભૂમિમાં શકુન્તલાનો આવાસ દુષ્યંતનો તેની સાથે મેળાપ

પ્રવેશ ૭ મો—નવલનું નવીને મનાવવું મોતનદાસ પ્રેમચંદ તથા સભાગીનું ત્યા આવવું, બધા ભેદ ખુલ્લા થવો, પ્રેમચંદ નવલની તકરાર ચંચળદાસનું ત્યાં આવવું અને સમાધાન

પ્રવેશ ૮ મો—સ્વર્ગભૂમી કશ્યપના આશ્રમમાં દુષ્યંત શકુન્તલા તથા સર્વદમનનું આવવું અને આનંદ

शान्ती शान्ती शान्ती:

શ્રી થાનાઈ સંગીત સભા—કરાચી

શકુંતલા નાટકજા ગાયના

સીન ૧

સુત્રધાર—નટીઉં—

ધ્યાન ધરીઉં આ આ આદ શકિતઅજો
સુમરણ કરીઉં આ આ આદ શકિતઅજો
કાલી કલકત્તેવાલી ભવાની, કલાંકોટ અઘોરજી રાણી
શીતલાં મંગલા સિંધ ભવાની, શાકત શકિતઅ અંબાજો—ધ્યાન
સુખ કરણી દુઃખ હરણી જગત ધરણી, રુદ્ર રૂદ્રાણી—કાલી
શાન્તી કર હરે ભ્રાન્તી ચિતજી, સુખ સંપત તું અના
દેવી દુર્ગે વિધન કટ, જટપટ કર તું સહાયતા—ધ્યાન

૨

નટીઉં—

મણીયાં જગતમેં પ્યારા, સબજા સહારા મણીઆ
અસ્ત્ર શસ્ત્ર બધે અંગ ધારે, વેર વિરોધ ક્રોધખે મારે
દુઃખ પ્રજાજા સબેઇ ટારે
શાંતીલા મોજીલડા અહિડા મણીયાં—મણીયાં
ન્યાઉ અન્યાઉ યથારથ જાણે, નીતિ અનીતિઅ ખેઞે સુઞાણે
ધીરવીર વસુ પહીંજે આણે, દુષ્યંત રાજા જહીડા અહીડા-મણીયાં

૩

દુષ્યંત...........ચાહેરે...........ચિત હિઉ ચાહે—
પ્રેમ મગન મુની ધ્યાન લગાઇન, જપ તપ કરે કરે હરખે રીજાઇન
થ્યે દરશન–મન પરસન–ઠરે તન રે ....ચિતહીઉં
કણ્વઋષીઅજી કન્યાસિયાણી, ખુશ દીલ હિલી મિલી કરે મહેમાની
અતિ હુલ્લાસ મનમેં પ્યાસ ઇહાઆસરે........... ચિત—

૪

શકુન્તલા અંઇ સાહેર્યું—

ભોરી ભાલમસાં કરતું નેહ, રૂત આઇ બસંતજી
સખી અલબેલડે વટ વેહ, રૂત આઇ બસંતજી
ચતું ચાતક મેના બોલે, બુલબુલ કરે પ્રેમ બાતીરે
ગુલ ફુલ ફુલ્યા બાગ બારી, મુંહીજી ફુલે છાતીરે—રૂત

સાખી-વણુ નયાં પિણુ ઓઢીઆં, નવાં બસંતી વેસ
સંગ સાજન રંગ રતડી, ગોરી કર હરવેસ—રૂત
કેસરકેસુ રંગ ગુલાબી, ભરે ભરે પીચકારીરે
કારે કનયે જોરાં જોરી, રંગી મુંહીજી સારીરે—રૂત
સાખી-સાવક સુહીણે ફ્રશંતે, થઇ થઇ નાચન મોર
જોભન વંતી જે હીઉં, ઢેલ તહીંજી જોડ—રૂવ

૫

શકુંતલા—

વિસરાયો ન સીરજો સીંગારરી, મુંહિજી ગાગર ખણી અચુ પ્યારી
પ્રેમ જલ ભરે પનહારી, પી દીલખે દીઓ દીલદારી
રાજા— તુંહિજી લહાં સંભાર—
શકુ— મુહિંજા ગલેજા હાર—મુંહિજી

અનુસુયા—

લટકણુ મટકણુ ચાલ ચલે સખી સુધ બુધ વિસરી સારીરી
પ્રિયમવદા—

અગ્યાં પુઠીયાં છા દીસીં કર તુરત હલણુજી તઇયારીરી
શકુ— મુંહિજી ગાગરે ખણી અચું પ્યારી.

૬

નંઇ—

માં કહેં ખે ભુધાયાં હાલુરી, અડીઓ આહે ભુઢેસાં પનારો
માઇટન ગું સાં ઢોહુ કયો હીઉં, ગુરસ દીનાઉ ચેલ્હુ ચુકો હીઉ
જો સદા રહે બીમારરી—અડીઓ
સુખ સુપનેમેં અસુલુ કોન આહે, આહીડે જીઅણુખાં
મરણુ ચંગો આહે
થી જુવાની સારી બરબાદરી—અડીઓ

૭

નવરૂ— દીસો દીસો યારો હીઉ અજીબ અહેવાલ,
જોડે મારે જો કર્યો દો ખ્યાલ
જુવાન જાલસાં ભુઢેજી શાદી કીન્હી હુયા તુનજી બરબાદી
સદાઇ દુઃખનજો પવેં જંજાલ જોડે
અડીયો આયાંમાં ચઉદારી પરણુજી હિત્ર નૌ જુવાન નારી
કહેં ખે ભુધાયાંમાં પહિજો અહેવાલ-જોડે

સોંધ—સુરમા કરે દીકુારી, રોજ રોજ નંઇ પહિડે સારી
આહે બેહુધી સભાં બેતાલ, જોડે મોરેજો

૮

વિદુષક—

હાલ મુહિંજેજી અહોઝારી, બુધે બુધો ભાઇ હિકવારી
કરે સવારી રાજા-દીકારી, જંગલ બોનરોં શિકાર ખેલનમેં
બહિંમે મુહિંજી થ્યે ખુવારી બુધો બુધો
બન બન ભટકી સારો દીહુ ફથકી ઘોડા સુકીયા હથ થકીયા
ચેલ દુઃખેથી પાસારી— બુધો બુધો
લુકજા જોલા પેરનમેં ફોલા, નિંઢનકરાણી ભુખ બિ મરાણી
બન પવે તેંજી યારી— બુધો બુધો

૯

દુષ્યંત—

બિની નેણનજે બાણુન સાંધી ઘાયલ અડી આહે દીલ—
કમાને જુલ્ફ કારેમાં છુટા જે તીર તવાના
નીશાનો કયાઉં દીલ જાના થી યકતાર અંઇ તામિલ—બિની
ભીરૂંઅજે દેરમેં અટકિઅલ અજણ અખચું ન જો લટકો
ઇશારે અશ્કમાં છુટકો થી શામીલ ન પાએ દીલ —બિની
હુસન આતશમેં તાવી ઇંહુ નીકના તીર આહિનિ કહેરી
શો ન કેર આહે જહેરી હુંજે કની અંઇ કામેલ —બિની
અકેલીઅ દીલતે કયો યાંપા બિની બાણુન વસકારો
ઉતે બચંદો લિકો યારો હુંજો ભેડુંન્સ અંઇ અંકુલુ —બિની

૧૦

શકુ— દીદાર દીલદાર હિકવાર પ્યારે
. મન ઠાર દીલ ઠાર દરશ દેખારે
દીલ ભર દીલડી ઓયેં તું અડાએ અલબેલડે અખડયુંન
સાંતું નિહારે
મનુ મીઠા મન મોહન મુહીણા ચિંતુ મનુતોખે સારે સંભારે
સિકજી સતાયલનાર નિમાણી વિરહ ગીદો તેહેંખેં છદુ નવિસારે

૧૧

શકુંતલા— ઢોલણુતું આહીં આહીં મન ઠાર
ર.બ્બ— પ્યારીમાં તોતાં વજાં બલહાર
શકુ–અચુ મુહીંજા મીઠા તોખે ગલે લગાયાં, ઘણા ચાયાં અઈ ભાયાં
ર.–પ્રાણુ પ્યારી અખુ પટુ દીસુ કરતું નમ ણા નમાણા નમાણા
શ–મસ્તુ તુહીંજે પ્રેમમેં બ્યો છાંઇ ન જાણા ન જાણા ન જાણા
રા–માં કરીયાં તોખેં યાદ સભાં સુહીણી સુઝાણા સુઝાણા સુઝાણા
શ–રંગ રાગ રચુ રાસ સિરદાર સિયાણા સિયાણા સિયાણા
અચું મુહિની

૧૨

પ્રેમચંદ—
દીસો બુઢેજા પારરે ભાઈ હીન બુઢેજી મતુ આહે મારી
જુવાન જાલસાં શાદી કરે થો થ્યે થો પાણુ ખુવારરે ભાઇ
ધર્મ ઘટી ઓ્યો પાપ વધી ઓ્યો બુઢા કનથા નઇ નારરે ભાઇ
હિન અવસ્થામેં ભકિત કજે ભાઇ છદે માયા મોહ જારરે ભાઇ

૧૩

ગુરવાશા—હાએ હાએ ફુલી માન શાનમે હાએ—

રે ભાઇ સમજી છા તું અકરમન કર જાના થીઉ દાના

કરમ ધરમ શરમ ભરમ હા —હાએ

જહિંડો કરણો તહિંડો ભરડો સમજ સ્યાણા

દીવાના મસ્તાના તું છડુ બહાના થીઉ દાના —કરમ

સીન ૨

૧૪

રિષી—મત કર મોહ તું........... હરી ભજનકો માનરે

નઇન દીયા દરશાન કરનેકુ શ્રવણુ દીયા સુન જ્ઞાનરે

બેદન દીયા હરી ગુન ગાનેકુ હાથ દીયા કર દાનરે

કહેત કબીર સુનો ભાઇ સાધુ કંચન નીપજે સુઇ સ્થાનરે

૧૫

અન–પ્રિયા—

સખી કરે સીંગાર વઝ સાવરે કરે પ્રિતમ તોસાં ઘણો પ્યારરે

તોખે કરાયું સીંગાર અતર હાર ખુશબોઇદાર

સોનાં ગહણા મજેદાર સારી રેશમા કીનારી બુટે ધારરી

સખી અસાંજી ઇહાઇ આસીસરી તુહિંજો અખંડ

સૌભાગ્ય સદા રહે સુખામાણી તું અપાર

૧૪

શ— પ્યારીજી
અ–પ—બે અંત બે સુમાર
શ— સબીરી
અ–પ—હાણે જલદી થીઉ તયાર
શ— બાહુરી
અ–પ—પર અસાંખે ફીન વિસારશ્રી

૧૬

કણ્વ–રિષી—

નિપાઇ હુઇમું પ્રેમસાં શકુંતલા ધીઅ લાડલી
ધન્ય ઘડી હિઅ ધન્ય દિહારો વર મિલ્યસુ મનંપસંદ
પ્યારો સા દેવી મુંહિજી લાડલી
તનુ મનુ ઠરીયો મુંહિજો સારો પુત્ર થ્યે તોખે નસીબ
વારો તુ ગુણુ રૂપમેં ભલી

૧૭

સભાગી—

કર્યાં પ્રીતમસાં પ્યાર,
મન મોહીં દર પ્યારેતાં વઞા બલહાર
જહિડીમાં સુહિણી આયાંમન મુહિણી
તહિડો દીદાર કર્યાં ગલેજો હાર

૧૫

પ્રેમી દીલજાની મીલે જાની લાસાની મિલે
તહિંખે ગલ પાએ કર્યાં હિયેંજો હાર
ઇલ્મમેં આલિમ હુજે અકુલમેં કાબુલ હુજે
સોઇ મન ઠાર કર્યાં પહિંજો ભતાર

૧૮

પ્રેમચંદ—

નિર્દય માણ્હું હિન દુન્યામેં દિસે સદા દુખથો
નીતિ ખેજો છડે વિસારે કરે અનીતિ થો
હરદમ દુ:ખડાં દીસે દુન્યાજા ગરી ગરી મરેથો
ગરીબ માણ્હુનજા પઇસા ખાઇ રંક રૂલાએ થો
જાુઠ પ્રીટ લએનત સારીઅ દુન્યાજી હરદમ પાએથો
બુઢાપણુમેં કુંવારી શાદી કરે જો લે રકુમ થો
જન્મ જન્મજો દુહારી સોઇ ભવ ભવ ભટકેથો

૧૯

દરબારી—અચલ રહે તુહિંજો રાજ દુષ્યંત રાજ મહારાજ
ગુણુનજો આહીં ભંડાર પુરા ધ્યન તુહિંજા કારીજ
ધર્મ ધારી તુંહી દયાલ સુખી રહો હે ભુપાલ
શાન્તીકાર હે કિરપાલ હસ્તીનાપુરજો સિરતાજ

૨૦

રાજગુરૂ—દુષ્યંત રાજા ધીરજ ધરીએ। ચંગીથીદી સભુ
ઉંદ્કો ન કરીયે।
ચક્રવર્તી પુત્ર થીદો તંન્હાંખે વીરૂ બહાદુર ગુણુનિસાં ભરીઓ।
ઓ વિયોગ અંઇ શોભભિ મિલંદી પ્રસંગ અહિડો આહે
ચિંતાન કરીએ.

૨૧

સભાગી—

દિલ જાની કરે દેવાની મુખે વિયો આહે પહિંજે પ્યારમેં
ખસે દિલડી મુંહિજી કરેંચ્યો આહે પહિંજી હાણે જિઉ
જલે તહિંજે પ્યારમેં

સાખી—હણી બાણુ નેણુનજા હિરદે ઘાયલ કરે મનખેંચ્યો
સુધ બુધ વિસારે સારી કરે બેહોશુ હિન તનખેંચ્યો.
હાણે વઝી ગોલે લહાં પહિંજે સચે દિલદાર ખેં
પરસનથ્યાં દરસન કરે દિઝી મન જે મન ઠારખે
કર્યાં તન મન તહિંતાં કુરબાન
સદાં રહાં હરદમ તુહિંજેઇ પ્યારમેં

૨૨

નંઇ—આહીં પ્રભુ દયા વાનતું દાસીઅજી બુધુપુકાર
હથ બધી પેનની કરિયાં નત થીધુસમાં લાચાર

પ્રેમચંદ સભાગીઅજી શાદીથ્યે હિન નિમાણી અતે [illegible]
આહીં નિમાણીઅજો માણતું તુહી કર્તા કિરતાર
જહેં જહેં તુહિજી ભક્તિઆહે કઇ તહીંજી તો આસ પુ[illegible]
દીનદયાલ પ્રભુ તુહીં તું નિરઆધાર આધાર

૨૩

રાજગુરૂ—પ્રભુ અચરજ લીલા રચાઇ મોહ માયા ફેલાઇ
પલપલજો તુહિજા ખેલ નિરાલા બે અંત અંતનપાઇ
જીવ જંતજો પાલક દાતા સભખેરાજી રસાઇ
ભગત વછલ પ્રભુ નાલો તુહિજો રિષી મુની ગુની ગાઇ

૨૪

રાજગુરૂ—માલેક આહે મનરા મનરા રે ભેરા
જહાન સજેજ્યું જોડ્યું જોડી. સુંદર ગમ મિટાએ
કુડીઅ માયાજો કયો ભરોસો સભુરખે સુખુ આહે

શ્રી [illegible] ૨૫

રાકું—[illegible] મુંઆંણુ આહે રૂઠી હતી આરી
છદી નાથ વિસારે આહે નિદોરી નારી

સાખી—સિક સુહિબતમેં રહી ઘણો કયો જહેં પ્યાર આંહે
પિણુ પ્રાણુ જો આધાર સ્વામી ભુલજી વ્યો ભરથાર આંહેં
રે ગુનાહ સબબ બિના ત્યાગ મુહિંજો છોકયોં

મુસાણુ કિસમત હાએ તા હિઉ ઢોહ આહે છોહુ કયા
કષ્ટ મુંત દિઠા અતી. મજ઼ર ક્ષમા સાહેથી વિધાતા

મૌટ મુહિજી અહોજારી

૨૬

સાટી—થ્યે જુલમ જહેસા ભારી સો અપાર કરે જારી
હાલત બુરી અઇયારો જિલ્લત અં'ઈ મારામારી
ખાલી પીલી બે ઇન્સાફી કઇદ કરે લાચાર
દાદ બુધે ફરિયાદ અરેકો અહિડો આહે દાતાર
અસીલ ગુવાહુ સભેઇકુડા સચો સિપાઇ યાર
દાંઢુ કોરયાંતાં દંઢ વધે ભાઈ ખબર કરે કરતાર

૨૭

દુ-મિઠા મેવા બ્યા ઘણા જગમેં મિઠો અઉલાદુ આહે
પહિંજો જીગર અંઇ આત્મા સચુપચુ મિઠો અઉલાદુઆહે
વંસજી વૃદ્ધિ કરે ઘર કરે આબાદુઆહે
જર જસ ગાઇ કુલ વધાએ સભણ[illegible] ..હે
પુત્ર બિના હેઇરાન જગ[illegible]ી સરસ પુટજો સવાદુ આહે
કર કૃપા પ્રભુ તુહી નત વંસ [illegible]ો બરબાદુ આંહે

૨૮

પ્રેમ—દિસો દુંનીયાજો હિયુ હાલુરે હાલુરે ભાઇ
સિંધ દેશજા પ્યારા ભાઇઓ બુધા મુહિજી હિક ગાલરે

કહોરે કારણુ મિલ્કીઅત મારું વિકણી થણુાથ્યા કંગાલરે
કુરસ્મુન જે હુઅણુ કરેઈ થયો દેશ આહે પાયમાલરે
હાણેત સમ્જો સજણુ મ્યારા કો હિઅ કમીણી કુચાલરે

૨૯

સાનુમતી—માં આયા સખી સાનુમતી મેનકાજી દાસીરે
સુવર્ગ લોક આકાસ લોક અંઇ દેવ લોક મેં હાં
ન્યાયકારી-ધર્મધારી-બલહાની-હરવારી
આહે ઈંદ્ર રાજા સદા વદ ભાગી સચીપતી સુરપતીરે
શકુંન્તલા વેચારી અભાગી પતીઅ ત્યાગી રે
દિસે દુઃખથી ચાહે વિણુથી આહે કકુથી જેહદુથી
રહે હરધમ દુઃખમેં પતીઅ બિના હિઅ નારી વેચારી રે

૩૦

દરબારી—
જય … રપતી રતીસ્વામી … શચીપતી અંતરયામી
સુખીઆ … મી … ગુણુ તુંહિજા ગુણુ ગ્રામી
હરીજન મન રંજન તુંહામી દુરજન તન ભંજન તું નામી
મુકિત શુભ ગતી તુંહી આરાગી ગતી મતી ભર આ સાની
પરી ઉરવંસી રંભારાની સદા મેનકા રહેસંગુ સામી
સારદનારદ દેવ પારખદ હરપલ ગાઇન નેક નામી
નિરત રાગણી ઉમ્હા ગાના ગાન તાન ધુનમેં સુખ પામી

થેઇ થેઇ નચન શુભ ગિરામી છનનન છનનન છનછન
ઇંદ્ર ચંદ્ર સહેસ નેત્રતું તો બિન ભૂમી રહે સબ ખામી
મહેમા નિરાલી ભુંઅ કર આલી બીહું વસે જગ રહે આરામી
સનનન સનસન તનનન તનતન છનનન છન છન છનછન

૩૧

દુનિયા આહે કુડો વહેવાર સચો નામ તુહિંજો દાતારરે
માત પિતા સગાપુત્ર પ્યારા સબ મતલબજા યર
સુખજા સાથી આહિનિ સભેઇ દુખઃમે તુહિંજો આધાર
રે દુનિયા૦
દુઃખ્યનખે તો હરદમ દુઃખમે સહાય કઇ કિરતાર
દ્રોપદી અંઇ મીરાંબાઇ તારા અહેલ્યા નારરેરે-રે
આઉં નિમાણી સદાઇ અઝાણી-અહ્યા નિહોરીનાર
કર કૃપા હાણે કૃપા ધરી ણુધુ તું મુહિંજી પુકારરે

૩૨

સાનુમતી—

અરે હિન દુખ્યારીઅજી દાદ બુધી હરી સહાય થીંદોરે
કરતું હથ બધી હરહર યાદ, પ્રભુ દયા કંધોરે
દુખજીમારી નારી વેચારી નેણભરે રૂએ રડે બિન પ્રીતમ
તનમેં રોઝુ ગરે કર કૃપા કિરતાર—અરે

સાખી—કોટીનાઇ કાસાઇ અચ્ં કજરીન તપ કહિડા ક્યા
ગીધ ભિલ્લડી બોલિડા મોચીન જપ કહિડા ક્યા
જહે નામ પથ્થર રિછઆંપી કામી ક્રોધી તાર્યા
તહેં નામજે આધારસાં દુઃખડા સભેઇ દુર થ્યાં અરે હિન.

૩૩

પ્રેમ—મિલે મોહની નારીરે પ્રાન પ્યારી મન મતવારી
સલૂણી સુંદર પ્યારી-મિલે
નેણુ જંહિંજા હરણીઅ જહિડા સીંધુ મોતીઅનસાં છાઇરે
ચેલ્હ સની મુંહ સુરકયલ દિસિંજે, લાલી ગલન તે આઇરે
સભ.ગી સદા વદ ભાગી, નારી કજે ઇહા સાગીરે.
ખી હુલે સદાંઇ પ્રેમસાં, તેહંતાં તઝા બલીહારીરે

૩૪

સભાગી—ર મતવારા દિલજા દિલદાર તું
આ' વાસી મનજા મન ઠાર તું

પ્રેમ—

સુંદર નાર, મતવારી મિઠરી પ્યારો વજાં તોતાં કુરબાન
મુહિંજી ઐી જિગર તુહિજી નાજિક કમર

સ—અગ્ પ્યારા દિલબર

—પ્યારી તોખે માં મુંબઇ ગુમાયાં

સ—સચુ પચુ

પ્રે—હાં તોખે કલક-તા લાહોર દેખાર્યા

સ—તહેંખા પોએ

પ્રે—પોએ હુવા બંદરજી હુવા ખારાયાં

હાણુ પ્યારી કર તયારી જલ્દ જલ્દ જલ્દ.

૩૫

દુષ્યંત-ધન્ય ધન્ય અજુ ધન્ય દિહારો

મતલબ મનજો થયો સારો

કૃપા તુહિજી દીન દયાલ આહે અસાંતેથી કૃપ

આનંદ થયો સવાઇ સુખકારો—ધન્ય

ગુંદર ગમ ગુમથી સભેઇંઆ અસાંજા

લાલ મિલ્યોહી અમોલક

૩૬

પંડિત-પાયો ભગવા પ્રેમસાં જાની ન કપ.

ભગુવા પાએ ભજન કરે વસાયું ટિકાણા

માલ મલીદા ખાઉં સદા કરે ભોગ્ગજા ભાણ.

આલુન વટ કથાઉં કયું પોથા દાદાણા

પિરસાદ છાંદા દેઇ લુટયું તિનજાખજાના